

وزارت صنعت، معدن، تجارت

سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

عنوان:

گزارش نقشه زمین شناسی 1:100.000 دارنجان (شوراب)

شماره برگه:

6448

تهیه کننده / تهیه کنندگان:

م. ا. صداقت، ع. دباغیان نژاد

سال تولید:

1396

TR292

گزارش نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰

برگه شماره ۶۴۴۸ - دارنجان

پیشگفتار

این دو میں نقشه از سری نقشه های ۱:۱۰۰۰۰۰ می باشد که از قسمت زاگرس چین خورده بوسیله سازمان زمین شناسی کشور تهیه می شود (پس از فراشبند). روش تهیه این دو نقشه کمی متفاوت با دیگر نقشه های سازمان می باشد، به این ترتیب که برداشت های زمینی برخلاف دیگر نقشه ها به جای عکس هوایی بر روی نقشه توپوگرافی انجام شده و از عکس های هوایی به عنوان راهنمای برداشت ها استفاده شده. مزیت این روش دقت خیلی زیاد در پیاده کردن برداشتها و سرعت تهیه نقشه است.

نقشه توپوگرافی پایه با استفاده از نقشه های سری K753 به شماره های I, II, III, IV ۶۴۴۸ منحنی های اصلی به فواصل صد متر (وسیله آقای بهروز حسینیان تکنیسین مرکز اهواز) و ترسیم مقیاس آنها به روش عکاسی تهیه شده است. افزون بر آن مراکز و شماره عکس های هوایی استفاده شده در متن نقشه نشان داده شده است.

جغایا

برگ ۱:۱۰۰۰۰۰ دارنجان که یکی از دهستان های استان فارس است و بین ۵۲° و ۵۳° طول خاوری و ۲۹° و ۳۰° عرض شمالی قرار گرفته است. محدوده گفته شده در شمال شهر فراشبند و شمال باختری شهرستان فیروزآباد واقع شده است. روستاهای این برگ به ترتیب بزرگی عبارتند از : دارنجان، سیریزجان، نوجین، خانی یک، رمقان و شورآب که در خاور نقشه قرار گرفته است. از نظر اقلیمی منطقه دارای آب و هوای نیمه خشک، و نسبتاً پرآبی می باشد. رودخانه های نسبتاً بزرگ و پرآبی در گستره ای نقشه جریان دارد که عبارتند از : رودخانه جره، رودخانه قره آگاج، رودخانه حنیفقار، رودخانه شور و رودخانه چnar سوخته بخشی از آب این رودخانه ها از چشممه سارهای واقع در گستره های نقشه دارنجان تأمین میشود.

مرفو لوژی

گستره ای نقشه دارنجان بطور کلی کوهستانی بوده و پوشیده از جنگلهای بلوط، بادام، بن و زالزالک می باشد. دشتهای منطقه عبارتند از : دشت خانی یک - نوجین در جنوب باختری، دشت شورآب در خاور و دشت دارنجان در شمال خاوری که گسترش کمی داشته و برای کشت محصولاتی مانند گندم، جو، برنج، پیاز و سیب زمینی مورد استفاده قرار می گیرد. بلندترین نقطه قله کوه دلو در شمال با بلندی ۳۱۱۲ متر و پست ترین نقطه با بلندی ۷۳۷ متر از سطح دریا در دشت نوجین قرار گرفته است.

مهمترین راههای ارتباطی منطقه عبارتند از: بخش کوتاهی از جاده آسفالتی درجه ۲ فراشبند - کازرون در جنوب باختری، جاده آسفالتی درجه سه موسقان - شیراز، جاده شوسه باچون - چnar سوخته - مورجان، جاده شوسه مورجان - شوراب - میشوان - کوار، بقیه راههای منطقه روستایی - عشايری و جیپ رو می باشد.

ساکنین منطقه دو دسته هستند. دسته اول که در تابستان ساکن هستند عشاير قشقایی و سرخی می باشند که از مراعع به عنوان ییلاق استفاده می کنند و دسته دوم کشاورزان که ساکنین دائمی محل هستند. پرجمعیت ترین روستای منطقه دارنجان با جمعیت حدود ده هزار نفر می باشد و بقیه، روستاهای خیلی کوچکی هستند. که در حوالی دشتهای منطقه تراکم یافته است. گذران زندگی روستائیان فقط از راه کشاورزی می باشد و اثری از صنعت در منطقه دیده نمی شود.

زمین شناسی

چکیده - قدیمی ترین سنگهای بیرون زده در منطقه را سنگهای سری هرمز تشکیل می دهند که به شکل دو گنبد رخنمون پیدا کرده است. سنگهای موجود در این گنبدها بدون هیچ نظم چینه شناسی ظاهری در کتار هم قرار گرفته است. سن این سری پر کامبرین - کامبرین تصور شده است.

ردیفهای رسوبی منظم منطقه از گروه خاصی با سن کرتاسه زیرین آغاز می شود. در این گروه سازندهای فهیلان، گداون و داریان در جنوب منطقه بیرون زدگی دارند. سازند کژدمی با رسوباتی از شیل، مارن و آهک در بخش میانی منطقه از جنوب تا شمال دیده می شود.

رسوبات کربناته سازند سروک با ضخامت نسبتاً زیاد و دیواره ساز بیشتر در بخش میانی نقشه از شمال تا جنوب رخنمون پیدا کرده و دیواره ها و پر تگاه های بلند آن وجه تمایز آن از سازند های دیگر است. شیل های سازند گورپی تقریباً در تمام منطقه با همیری مشخص و ناپیوستگی فرسایشی بر روی آهکهای سازند سروک دیده می شود. شیل های ارغوانی پالتوسن با ناپیوستگی هم شیب بر روی سازند گورپی قرار می گیرد و در منطقه گسترش کمی دارد. نهشته های سازند پا بهد که در دریای کم ژرفایی تشکیل شده با ناپیوستگی هم شیب بر روی شیل های ارغوانی پالتوسن قرار می گیرد که از شیل، مارن و آهک مارنی تشکیل شده است. سنگهای کربناته سازند آسماری که بیشترین گسترش را دارد در تمام منطقه بیرون زدگی دارد و ضخامت نسبتاً زیادی را دارا می باشد، مانند سنگ آهکها سروک دیواره ساز بوده و وجه تمایز آن با سازند سروک، رنگ روشنتر و لایه بندی مشخص و گسترش زیاد آن می باشد.

رسوبات میوسن زیرین با دو چهره متفاوت در گستره‌ی نقشه دیده می شود در شمال خاوری از تناوب مارن و انیدریت تشکیل گردیده که این تناوب با یک لایه کنگلومرا آغاز و بر روی سازند آسماری قرار می گیرد، که این مجموعه سازند رزک نامیده شده است. در سایر بخش های منطقه تناوب انیدریت و مارن قرمز با لایه هایی از سنگ آهک سازند گچساران را تشکیل میدهد که با همیری تدریجی رسوبات سازند آسماری را می پوشاند. قرار گیری سازند میشان بصورت تدریجی بر روی سازند گچساران معمولاً با بخش آهکی گوری آغاز و با تناوب مارن و آهک ادامه یافته و در بخش های بالایی سنگ آهک گلوریزک رسوب نموده که فقط در گوشه جنوب باختری ورقه رخنمون دارد. نهشته های تخریبی سازند آغازاری که از سنگ ماسه و مارن قرمز تا قهوه ای تشکیل شده در جنوب خاوری نقشه و بشکل یک ناویس دیده می شود. رسوبات سازند بختیاری که از کنگلومرا و لایه هایی از سنگ ماسه تشکیل شده بطور کلی گسترش کمی داشته و در قسمت های جنوبی تا باختری نقشه دیده می شود که با دگرشیبی زاویه دار سازندهای قدیمیتر را می پوشاند. در شمال باختری و شمال نقشه رخنمون کم گسترشی از نهشته های دریاچه ای دیده شده که از تناوب سیلت سنگ، سنگ ماسه و کنگلومرا با سیمان سست تشکیل شده و به آرامی چین خوردگی پیدا کرده است.

رسوبات کواترنر که در پنج واحد برداشت شده از پادگانه های آبرفتی و مخروط افکنه و پهنه های سیلتی - رسی و نیز نهشته های رودخانه ای تشکیل شده است.

چینه شناسی

سری هرمز

سنگ های سری هرمز بشکل دو گنبد به نام های گنبد نمکی رمقان و کوه مورجان در شمال و مرکز گستره‌ی نقشه دارنگان و در امتداد گسل موسقان با امتداد شمال - جنوب بیرون زدگی پیدا کرده است.

گنبد نمکی رمقان: در باختر روتاستای رمقان گنبد به سطح زمین آمده و از مجموعه درهمی از مارن صورتی نمک و الژیست دار "PC-E^m_h" و سنگ آهک های سیاه رنگ بالای بندی ظرفی "PC-E^l_h" تشکیل شده است. از نمک این گنبد برای مصارف محلی استفاده می شود. در سنگهای موجود در این گنبد اثر فسیلی که بتوان سن مشخصی برای

آن تعیین نمود نیاز نشده است. با توجه به موقعیت چین شناسی سنگهای سری (سازند) هرمز در دیگر جاهای زاگروس احتمالاً سن این مجموعه را بتوان معادل پر کامبرین بالایی - کامبرین زیرین دانست.

گنبد نمکی مورجان - این گنبد در شمال باختری مورجان بیرون زدگی پیدا کرده و به سه واحد مختلف تفکیک شده است که عبارتند از سنگ آهکهای سیاه رنگ بالای بندی میلیمتری "PC-E^h" که قسمت جنوبی گنبد را پوشانده است. مارنهای صورتی نمک و آلیژیست دار "PC-E^{m-h}" که بیشتر در شمال گنبد دیده می شود واحد ژیپسی که بصورت سنگ گچ "PC-E^{g-h}" در شمال گنبد واحد کم گسترشی را تشکیل میدهد. مجموعه در هم سنگ آهک، مارن و ژیپس "PC-E^d" قسمت گنبد را شامل می شود. در این گنبد نمک در سطح زمین دیده نشده است ولی در قسمت باختری آن چند چشمکه کوچک آب شور وجود دارد که احتمالاً نمک موجود در مورد آنها را شسته و در پائین دست گنبد بر جای می گذارد. در سنگ های این گنبد نیز اثر فسیل یافت نشده است.

K^{lm}

سنگهای گروه خامی که شامل سازندهای سورمه، فهلیان، گدوان و داریان میباشد. در جنوب نقشه بیرون زدگی کم گسترش دارند که در مقیاس نقش قابل تفکیک نبوده و به نام کلی گروه خامی نشان داده شده است. ویژگیهای هر یک از سازندها به شرح زیر می باشد.

- سازند فهلیان از سنگ آهنگ خاکستری توده ای تشکیل شده و همبری آن با سنگ های قدیمیتر دیده نمی شود.
- سازند گدوان از سنگ آهک های مارنی با لایه بندی مشخص و مارن تشکیل شده با مرز تدریجی بر روی رسوبات کربناته فهلیان قرار می گیرد.
- سازند داریان با همبری تدریجی رسوبات، سازند گدوان را می پوشاند و سنگ آهک اربیتولیندار خاکستری و توده ای تشکیل شده است.

در نمونه های گردآوری شده از مجموعه رسوبی گروه خامی فسیل های زیر شناخته شده که مشخص سن نئوکومین تا آلبین می باشد.

Choffattella Speumen , cf.Pseudo Cyclammina , cf. Trocholina sp.,cf.Hensonella Cylindrica, Cf. Sponge spicules , Orbitolina discoidea gr. cf. Pseudocyclammina

گروه بنگستان

گروه بنگستان در گستره ای نقشه دارنگان شامل سازندهای کژدمی و سروک می باشد.

سازنده کژدمی (K^l) - رسوبات سازند کژدمی که از سنگ آهک مارنی و مارن سبز رنگ فسیل دار تشکیل شده و بیرون زدگی آن در جنوب منطقه در دشت گرم و در شمال نقشه، پیرامون روستای رمقان دیده شده است. همبری آن با سنگهای زیرین پوشیده بوده و دیده نمیشود. در نمونه هایی از سنگ های سازند کژدمی گرفته شده است میکروفسیل ها زیر تشخیص داده شده که گویای سن آلبین - سنومانین می باشد.

Orbitolina cf. Conoides. Hedbergella sp. Cuneolina sp., Pseudolifuonella sp.,

سازند سروک (K^l) - رسوبات سازند کژدمی بسمت بالا بتدریج به سنگ آهک سازند سروک تبدیل میشود. این آهکها که دارای لایه بندی ضخیم تا توده ای میباشد، برنگ خاکستری تیره و دیواره ساز بوده شکل ارتفاعات بلند کاملاً مشخص میباشند. سنگ آهکهای سازند سروک بیشتر در بخش میانی نقشه از جنوب تا شمال رخمنون پیدا کرده است. نمونه های گرفته شده از این رسوبات فرامینیفرهای زیر شناخته شده که شاخص زن آلبین تا تورونین می باشد.

Dicyclina - Nummoloculina. cf. Cvnoelina , Oligosteginids Stominoesphaera conoidea. Calcisphaera rula innominata.chiysnlidina sp., Orbitolina concavai Nezzazata sp.,

در بخش فوقانی آهکهای سروک اثر زیادی از فسیلهای رودیست، گاستروپود و دو کفه ای دیده شده است. سن رسوبات سازند سروک در نقشه فراشیند که در جنوب نقشه دارنگان قرار دارد تا سنومانین شناخته شده و بسمت شمال همانطور که در میکروفسیل های فوق و ملاحظه میشود رسوبگذاری این سازند تا تورونین نیز ادامه داشته است.

در قسمت مرکزی نقشه در بخش بالای آهکهای سازند سروک و مرز آن با سازند گورپی بوکسیتی - لاتریتی قمز - زرد رنگ در طول حداقل بیست متر با ستبرای بیشترین ۲/۵ متر دیره شده است. سازند گورپی K^{sh} - رسوبات سازند گورپی از شیلهای های یکنواخت خاکستری آبی تشکیل شده که با ناپیوستگی فرسایشی بر روی سطح هوازده سازند سروک قرار میگیرد.

در مرز این سازند با سروک و همانطور که گفته شد عدسي هایی از بوکسیت - لاتریت دیده میشود. که نشانه پسروی دریا پس از سنومانین میباشد. در قسمت های پائینی سازند گورپی دو - سه افق سنگ ماسه گلوکونیتی فسفات دار دیده شده است. علاوه بر آن در بین شیل های بخش زیرین گورپی قله هایی (noduled) از پیریت دیده میشود وجود افق های فسفاته نشانه حرکات قائم و کف حوزه رسوبی در حربان رسوبگذاری میباشد. از رسوبات این سازند نمونه های چندی گردآوری شده که فسیل مشخصی در آن ها دیده نشده. با مقایسه با رسوبات سازند گورپی در نقشه فراشبند که ادامه آنها در این نقشه نیز دیده میشود سن این سنگها سانتونین فوکانی تا ماستریشتن پایانی میباشد. ستبرای نهشتنهای سازند گورپی از حدود ۷۰ متر تجاوز نمی کند.

شیل ارغوانی (P^{sh}_p) - (Purpel shale) - بر روی سازند گربی و با ناپیوستگی فرسایشی یک افق ارغوانی رنگ که از شیل، ماسه سنگ و گاه کنگلومرا تشکیل شده، قرار میگیرد این افق تقریباً در تمام منطقه بر روی رسوبات سازند گورپی قرار دارد ولی در بسیاری جاها بدليل پوشیده بودن بوضوح دیده نمیشود ولی آثار اندک آن بطور پراکنده دیده میشود. در این مجموعه رسوبی آثار فسیلی مشخص دیده نشده ولی با توجه به توالی چینه شناسی رسوبات و مقایسه با دیگر جاهای زاگروس می توان سن آن را پالئوسن دانست.

سازند پابده (PE^{ml}_p) - در رسوبات سازند پابده بسمت بالا از تناوب مارن و سنگ آهک های مارنی نازک لایه تشکیل شده و با ناپیوستگی موازی بر روی واحد شیر ارغوانی قرار میگیرد. میانگین ستبرای رسوبات این سازند در گستره هی ورقه نزدیک به ۹۰ متر می باشد. در نمونه های گرفته شده از این سازند فسیل های زیر شناخته شده که سن مشخص برای آنها تعیین نشده است.

Globigerina sp. Uvigerina sp. Bolivina sp.

با توجه به توالی چینه شناسی رسوبات و مقایسه با رسوبات سازند پابده در نقشه فراشبند در جنوب این نقشه، سن سنگهای این سازند پالئوسن بالایی تا ائوسن میباشد.

سازند آسماری OM^a - در بین تمام سنگهای شناخته شده رسوبات سازند آسماری بیشترین گسترش را داشته و دارای ضخامت نسبتاً زیادی حدود ۱۷۰ متر میباشد. این رسوبات را سنگ آهک های کرم رنگ بالایه بندی مشخص متوسط تا توده ای و چهره ساز تشکیل میدهد. همبری رسوبات این سازند با سنگهای سازند پابده تدریجی است. نمونه های گردآوری شده از آهکهای آسماری حاوی فسیل های شاخص زیادی است که نشان دهنده سن الیگوسن بالای تا میوسن میانی میباشد فسیل های مشخص این سازند عبارتند از:

Operculina cf. Complanata / cf. Miogypsinides - cf. Archoaias meandropsina anahensis - Tubi cellaria - cf. Dendritins rungi cf. Peneroplis. Nummulites, cf. vascos....

در قسمت هایی از گستره ای نقشه دارنگان سنگ آهکهای آسماری بشکل ورقه هایی بر روی سازند های مختلف رانده شده است. در شمال سیریزجان در شمال باختری منطقه بر روی سازند های گچساران، پابده و بختیاری رانده شده و در خاور نوجین بر روی سازند گچساران، در گوشه جنوب خاوری نقشه و باختر مهکویه بالا بر روی سازند آغاری و بر روی سازند آسماری قرار گرفته است.

سازند گچساران M^{am}_g - سازند گچساران با همبری تدریجی رسوبات سازند آسماری را می پوشاند و از تناوب لایه های انیدریت و مارن قرمز تشکیل شده و بین آنها لایه هایی از سنگ آهک و ضخامت حدود دو متر دیده میشود. ضخامت نهشتنهای سازند گچساران بیش از ۳۰۰ متر میباشد. در نمونه های گرفته شده از بخش آهکی این سازند فسیل های زیر که مشخص سن میوسن زیرین میباشد شناخته شده است.

Textularia sp. Rotallides. cf. Ammona sp. Polymorphinids. Eliphidium spp.

سازند رزک M^{ma} - این سازند که هم ارز سازند گچساران میباشد که در گوشه شمال خاوری گستره‌ی نقشه دارنجان رسوبگذاری شده است. شروع رسوبگذاری این سازند با کنگلومرا ای به ضخامت حدود ده متر میباشد. قلوه‌های این کنگلومرا از چرت‌های قرمز و سنگ آهک آسماری که کاملاً گرد شده و دارای سیمان آهک میباشد، تشکیل شده و بخوبی تراکم پیدا کرده است. با توجه به هم ارزی سازند رزک و گچساران و مرز تدریجی گچساران با آسماری در تمام زاگرس این فاز فرسایشی محلی میباشد رنگ این کنگلومرا قرمز و روی آن مارنهای رنگین با لایه‌هایی از آنیدریت ضخیم و سنگ آهک نازک لایه سفید رنگ قرار می‌گیرد. از لایه‌های آنیدریت این سازمان برای مصارف محلی بعنوان معدن گچ بهره‌برداری می‌شود.

همبری سازند رزک با سازند آسماری ناپیوستگی هم شبیب بوده و وجود کنگلومرا قرمز بخش زیرین آن نشانه یک دوره پسروی دریا و احتمالاً همراه با نبود چینه شناسی میباشد. هرچند که در نمونه‌های گرفته شده از لایه‌های آهکی اثری از فسیل یافت نشده است. این ناپیوستگی محلی بوده و در جاهای دیگر منطقه دیده نمیشود. ستبرای این سازند حدود ۲۰۰ متر می‌باشد.

سن سازند رزک با توجه به توالی چینه شناسی منطقه و فسیل‌های یافت شده در رسوبات آهکی سازند آسماری و ناپیوستگی موجود، احتمالاً بخش بالای میوسن زیرین میباشد.

سازند میشان M^{1m} - نهشته‌های سازند میشان را تناوبی از مارن سیز - آبی و لایه‌های آهک مارنی تشکیل میدهد. گسترش این سازند بیشتر در جنوب و شمال و مقداری نیز در باخته منطقه میباشد.

بین لایه‌های آهکی این سازند در شمال منطقه کمی ماسه‌ای بوده و با دیگر جاهای منطقه متفاوت است. در نمونه‌های گردآوری شده از نهشته‌های این سازند فسیل‌های زیر شناسایی شده است:

Gibides sp.- Ammonia - Tubicellaria

از فسیل‌های مذکور فقط سن میوسن تا تشخیص داده شده است. ولی فاسیس میکروسکوپی نمونه‌ها نشان دهنده سازند میشان می‌باشد.

بخش آهک گوری M^{1mg} - آهک گوری فقط در گوشه جنوب باخته نقشه و در قاعده سازند میشان گسترش کمی داشته و بطور جانبی به تناوب مارن و سنگ آهک سازند میشان تبدیل میشود در این آهکها فقط فسیل Gibicides sp. شناخته شده که فسیل شاخص نیست. با توجه به توالی چینه شناسی منطقه سن این رسوبات احتمالاً میوسن زیرین - میانی میباشد. ضخامت رسوبات این سازند حدود ۱۵۰ متر تخمین زده می‌شود.

واحد آهکی سازند میشان M^{1m} - در کناره جنوب باخته و قسمت‌های بالای سازند میشان یک واحد آهکی دیده میشود که گسترش و ضخامت کمی دارد میباشد. این آهک به طور جانبی تبدیل به تناوب مارن و آهک سازنده میشان میشود. در این آهکها فسیل مشخصی یافت نشده است.

سازند آغاجاری M^{sm} - رسوبات قرمز - شکلاتی رنگ سازند آغاجاری در جنوب باخته و بیشتر در جنوب منطقه رسوبگذاری شده است. این رسوبات را به سنگ ماسه با سیمان سست و مارن و لایه‌هایی از سیلت سنگ تشکیل میدهد. در سنگ ماسه‌های این سازند در باخته گسل موثقان و بویژه در قسمت‌های بالای آن دانه‌های چرکی قرمز به مقدار نسبتاً زیادی حدود ۶۵٪ دیده میشود و دانه بندی درشت تر داشته و در حد کنگلومرا دانه ریز است.

در لایه‌های این سازند اثر فسیلی یافت نگردیده و با توجه به موقعیت چینه شناسی آن سن آن را میتوان میوسن میانی - بالایی تصور نمود. قرارگیری رسوبات سازند آغاجاری با سنگهای سازند میشان تدریجی میباشد.

سازند بختیاری PI^c - رسوبات سازند بختیاری در باخته، جنوب و جنوب خاوری دیده شده و گسترش نسبتاً کمی دارد این سازند از لایه‌های ضخیم کنگلومرا با دانه‌های گرد شده و سیمان آهکی تشکیل شده که در آن میان لایه‌هایی از سنگ ماسه درشت دانه دیده میشود.

همبری این سازند که چین خوردگی پیدا کرده است با سنگهای قدیم با ناپیوستگی زاویه دار بوده، جور شدگی و گرد شدگی دانه‌ها خوب و سیمانی شدن دانه‌ها متوسط میباشد. جنس دانه‌های کنگلومرا در باخته گسل موسقان بیشتر

از سنگ آهک آسماری و آهکهای قدیم تر میباشد ولی در خاور گسل مذکور دانه‌های این کنگلومرا بیشتر از قله های گرد شده چرت های قرمز رنگ تشکیل شده است. نهشته‌های کنگلومرا بختیاری دارای ستبرای حدود ۵۵ متر است.

Rسوبات دریاچه ای PI^{ms} - در شمال باختری نقش تناوبی از رسوبات مارن، سیلت سنگ، سنگ ماسه ریز دانه با سیمان سست و کمی کنگلومرا ریزا دیده میشود که به آرامی گچ شدگی ملایمی (tilting) پیدا کرده است. این رسوبات که گسترش خیلی کمی دارند در یک محیط دریاچه ای آب شیرین رسوب کرده اند با توجه به ساختار این نهشته ها سن آن را می توان از اواخر پلیوسن تا پلیستوسن دانست.

کواترنر

نهشته های تخریبی کواترنر در گستره ی نقشه دارنجان به پنج واحد تقسیم شده است. این تقسیم بندی بر اساس موقعیت توپوگرافی رسوبات و دانه بندی آنها و یا عبارت دیگر سن نسبی آنها صورت گرفته است.

Q¹- پادگانه های آبرفتی و مخروط افکنه کوهپایه ای که دارای دانه بندی درشت بوده و با سیمان سستی بهم چسبیده اند.

Q²- پادگانه های آبرفتی و مخروط افکنه های جوان که بیشتر در کنار دشتها تشکیل شده و دانه بندی متوسط تا ریز داشته و دانه ها فاقد سیمان بوده و جور شدگی تا حدودی بین دانه ها صورت گرفته است.

Q³- آبرفت های ریزدانه که بخش عمده دشتها منطقه را تشکیل داده و بیشتر از مائمه های درشت تا ریزدانه تشکیل شده است.

Q⁴- پهنه های سیلتی - رسی که در بخش های میانی دشتها تشکیل شده و از آنها برای کشاورزی استفاده میشود و بنابراین اکثر این پهنه ها بوسیله خاکهای کشاورزی پوشیده هستند.

Q^{al}- رسوبات بیشتر رودخانه ها که بر حسب شبیب بستر دانه بندی آنها از قطعات چند متری تا دانه های با قطر میلیمتری تغییر میکند.

مخلوط تکتونیکی (TM) - در شمال و خاور گنبد نمکی رمقان، مجموعه ای از سنگهای گروه خامی تا سازند آسماری بشکل درهم و بدون هیچ نظم چینه شناسی دیده میشود. بهم ریختگی این مجموعه سنگی در کنار گنبد نمکی نشان میدهد که گنبد رمقان در زیر سطح زمین گسترش خیلی بیشتری داشته و در حال بالا آمدن است و حرکت آن برای رسیدن به سطح موجب خودن توالی چینه شناسی رسوبات شده است به گفتاری دیگر این مخلوط تکتونیکی را میتوان نهان گنبد نیز نامید.

زمین شناسی ساختمانی (تکتونیک)

گستره ی نقشه دارنجان در کوههای زاگروس در بخش چین خورده آن قرار گرفته است. قدیمیترین سنگهای رخمنون یافته مجموعه درهم سری (سازنده) هرمز میباشد که بشکل دو گنبد نمکی در بخش مرکزی نقشه دیده میشود. در این مجموعه سنگی که از مارن، نمک و آهک تشکیل شده هیچ ارتباط چینه شناسی دیده نمیشود و نیز اثری از فسیل مشخص در آنها دیده نمیشود. با شناختی که تهیه کنندگان این نقشه از دیگر جاهای زاگروس دارند و نوشتارهای دیگران باحتمال زیاد بخش بالایی رسوبات تبخیری این سازند معادل بخش بالایی سازند (دولومیت) سلطانیه و احتمالاً حد زیرین سازند باروت بوده و شاید بتوان بخش زیرین آنرا معادل سازند بایند و رد البرز دانست؟؟ که بر روی پی سنگ زاگروس تشکیل شده است. بنابراین آنچه به گفتار آمد سن سری هرمز را میتوان پر کامبرین - کامبرین زیرین دانست:

پس از سری هرمز، رسوباتی که در یک ردیف منظم چینه شناسی دیده میشود از سازنده فهليان با سن نئوکمین شروع و تقریباً بلانقطاع تا زمان حاضر ادامه دارد. رسوبات پیش از سازند بختیاری یعنی تا میوسن بالایی در دریایی تیس جدید بر جای گذاشته شده که در اواسط میوسن شروع به چین خورده گردد و در اواخر میوسن از آب خارج شده و رسوبات خشکی بختیاری با ناپیوستگی زاویه دار بر روی هوازده رسوبات سازند آغازی قرار می گیرد.

در گستره‌ی نقشه دارنجان پیوستگی رسوب‌گذاری تا اواخر تورونین ادامه داشته و در این زمان در بخش بالای سازند سروک تشکیل عدی های بوکسیتی - لاتریتی نشانه بیرون آمدگی رسوبات از آب و شاید به دلیل حرکت قائم کف حوضه رسوب‌گذاری بوده است.

پس از ناپیوستگی بین سازندهای سروک و گورپی برای مدت کوتاهی رسوب‌گذاری شیل های گورپی ادامه پیدا میکند. و دوباره حوضه از آب خارج شده و دو افق متواالی ماسه سنگ و گلوکونیتی و فسفاته در قسمت های زیرین سازند گورپی تشکیل میشود. پس از آن تا میوسن زیرین رسوب‌گذاری بدون هیچگونه رخداد مهم ادامه پیدا میکند. سازند گچساران (میوسن زیرین) در شمال خاوری نقشه تغییر رخساره داده و به سازند رزک تبدیل میشود که رسوب‌گذاری آن پس از یک دوره فرسایش و با تشکیل حدود ده متر کنگلومرا قرمز رنگ بر روی سازند آسماری آغاز میشود.

پس از پیشروی دوباره دریا بر روی سازند آسماری به تدریج به عمق حوضه اضافه میشود چنانچه ابتدا رسوبات تیخیری رزک جاگذاری می شود و سپس سازند میشان با تناب مارن و آهک ماسه های رسوب میکند. ولی بهر حال عمق حوضه در شمال خاوری کمتر از جاهای دیگر میباشد و پس از آن سنگهای تخریبی سازند آغارجاری تشکیل میشود که دانه بندی آنها در شمال خاوری درشت تر است. از اواخر میوسن مجموعه رسوبی زاگروس چین خورده پیدا کرده و از آب خارج میشود.

در میوسن پایانی؟ پلیوسن ارتفاعات تازه شکل گرفته زاگروس شروع به تخریب و فرسایش نموده و مواد حاصل از فرسایش در فرورفتگی ها انباسته شده و در فاز کوهزایی پایانی آلپی چین خورده گی پیدا کرده و کنگلومرا بختیاری شکل می‌گیرد.

گسل اصلی موسقان که برای نخستین بار معرفی میشود با امتداد کلی شمال - جنوب از شمالی ترین حد نقطه شروع و پس از گذشتن از کنار روستاهای گره بس بید زرد - بن زرد - شاه ابوالخیر - جمادی - بگدانه - موسقان - دادنجان - دشت گرم و چنار سوخته از جنوبی ترین مرز نقشه دارنجان خارج و وارد نقشه فراشبند شده و تا روستای با چون همچنان امتداد شمال - جنوب داشته و پس از آن امتداد آن بسمت خاور تغییر یافته و پس از روستای خرقه دوباره بسمت جنوب تغییر جهت داده و تاکوه سورمه در گوشه جنوب باختری نقش فراشبند ادامه داشته، از مرز نقش خارج میشود.

گسل موسقان که مکانیسم آن معکوس میباشد دارای شبکه بسیار کمی بسمت خاور - شمال خاوری بوده و دارای شاخه های متعددی با امتداد شمال خاوری - جنوب باختری و با حرکت امتداد لغز میباشد. این گسل امتداد اثربخشی آن در کواترنر در جاهای مختلفی در امتداد آن دیده میشود. اثر حرکت این گسل بشکل زمین لرزه های با شدت های زیاد در سال (۱۳۷۱) موجب خرابیهایی در روستاهای کناره آن شده و تلفات جانی نیز داشته است.

شواهد مختلفی نشان می دهند که گسل موسقان یک گسل عمیق بود و تا پی سنگ ادامه داشته و نقش مهمی در تغییر رخساره رسوبات در گستره‌ی نقشه دارنجان داشته است. از مجموع هفت گنبد که در نقشه های دارنجان و فراشبند به سطح زمین رسیده است پنج گنبد در کنار و بوسیله این گسل بالا آمده. وجود ناپیوستگی هم شبکه بین سازند سروک و گورپی و ناپیوستگی بین سازنده رزک و آسماری باحتمال زیاد نتیجه حرکت های این گسل در زمانهای مختلف میباشد.

وجود راندگی های مختلف و قرار گیری سنگ آهک آسماری بشکل ورقه های نپ (Napp) بر روی سازندهای مختلف در جهت جنوب باختری حاصل رانش صفحه عربی (Arabian Plate) به زیر صفحه توران میباشد. این راندگی ها از زون سندنج - سیرجان بسمت خلیج فارس در جاهای مختلف زاگروس دیده میشود که از تراکم آنها بسمت جنوب باختری کمتر میشود.

زمین شناسی اقتصادی

در گستره‌ی نقشه دارنجان آثاری از بوکسیت که گسترش کمی دارد در مرز بین سازند سروک و گورپی در شرق روستای آبرسد دیده شده است.

افزون بر آن در بخش های پائینی سازند گورپی عدسی هایی از کانی سازی فسفات که ضخامت آنها حداقل به سه متر (عیار حداقل ۲٪ P_2O_5) میرسد وجود دارد. در جنوب رمکان آثاری از سرباره (Slag) کوره های ذوب دیده میشود که در آنها برای مصارف محلی سرب تهیه میشده است در هیچ یک از رسوبات نقشه دارنجان اثری از کانی سازی سرعت دیده نشد، به نظر می رسد که سنگ معدن از جاهای دور تری برای ذوب به این منطقه جنگلی که چوب برای ایجاد حرارت لازم موجود بوده آورده شده است. از انیدریت موجود در سازند گچساران و رزک که ذخایر زیادی دارند می توان برای تهیه گچ و نیز از سنگ آهک سازند آسماری سروک و سنگ ماسه آگاجاری در منطقه می توان برای مصارف ساختمانی بهره برداری نمود که منابع اقتصادی برای منطقه است. سنگ نمک گنبد رمکان در شمال نقشه بصورت خیلی ابتدایی به عنوان معدن نمک برای مصارف محلی بهره برداری می شود، که در اصطلاح محلی به آن نمک کمر گفته میشود.

سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور